

СТРУКТУРНА МОДЕЛЬ РОЗВИТКУ ПЛЯЖНОГО ФУТБОЛУ В УКРАЇНІ

Микола КОСТЕНКО, Юрій ЩЕРИЦЯ, Іван ГЛУЦЬКИЙ, Олександр ПОСЛАВСЬКИЙ

Національний університет біоресурсів і природокористування України, м. Київ, Україна

STRUCTURAL MODEL OF BEACH SOCCER DEVELOPMENT IN UKRAINE

Mykola KOSTENKO, Yurii SHCHERYTSIA, Ivan GLUTSKYI, Oleksandr POSLAVSKYI

National University of Life and Environmental Sciences of Ukraine, Kyiv, Ukraine

Анотація.

Розвиток фізичної культури і спорту в Україні спирається на систему нормативно-правового забезпечення й діяльність національних і міжнародних спортивних організацій, що актуалізує потребу наукового обґрунтування ефективних моделей розвитку конкретних видів спорту. Особливої уваги потребує пляжний футбол як динамічний і популярний вид спорту, що активно інтегрується у світову спортивну систему, але в Україні перебуває на етапі формування цілісної організаційної моделі.

Мета — науково обґрунтувати й розробити структурну модель розвитку пляжного футболу в Україні з урахуванням міжнародного досвіду й національних особливостей функціонування спортивної галузі.

Матеріали й методи. У дослідженні використано аналіз нормативно-правових актів у сфері фізичної культури й спорту, контент-аналіз наукових джерел, порівняльний метод для вивчення зарубіжного досвіду, а також системний, структурний та історичний методи. Застосовано моделювання спортивної піраміди як інструменту відображення багаторівневої організації розвитку виду спорту.

Abstract.

The development of physical culture and sports in Ukraine is determined by a system of regulatory and legal support, as well as the activities of national and international sports organizations, which actualizes the need for scientific substantiation of effective development models for specific sports. Particular attention should be paid to beach soccer as a dynamic and popular sport that is actively integrating into the global sports system, while in Ukraine it is still at the stage of forming a coherent organizational model.

Purpose — to scientifically substantiate and develop a structural model for the development of beach soccer in Ukraine, taking into account international experience and national characteristics of the sports sector.

Materials and Methods. The study applied an analysis of regulatory and legal acts in the field of physical culture and sports, content analysis of scientific sources, and a comparative method to examine international experience. Systemic, structural, and historical methods were also used. In addition, modeling of the sports pyramid was applied as a tool to represent the multi-level organization of sport development.

Результати. Установлено, що на міжнародному рівні розвиток пляжного футболу координують FIFA та *Beach Soccer Worldwide*, що забезпечують проведення змагань і стандартизацію правил гри. Визначено три основні моделі національного управління: інтегровану, автономну й змішану, серед яких найбільш ефективною є гібридна модель взаємодії футбольної федерації та профільної асоціації. Обґрунтовано доцільність упровадження в Україні багаторівневої моделі розвитку, що охоплює масовий, дитячо-юнацький, клубний та елітний спорт. Запропонована структурна модель передбачає розподіл функцій між Українською асоціацією футболу й Асоціацією пляжного футболу України, розвиток інфраструктури, кадрового забезпечення та системи змагань.

Висновки. Доведено, що ефективний розвиток пляжного футболу можливий за умов упровадження системної багаторівневої моделі управління, заснованої на принципах спортивної піраміди й міжнародної інтеграції. Головними чинниками є координація діяльності національних організацій, розвиток масового спорту, підготовка спортивного резерву та розбудова інфраструктури. Реалізація запропонованої моделі сприятиме підвищенню конкурентоспроможності України на міжнародній спортивній арені й популяризації пляжного футболу серед населення.

Ключові слова: пляжний футбол, система управління спортом, модель розвитку спорту, спортивний менеджмент, міжнародні спортивні організації, футбольні федерації.

Results. It has been established that at the international level, beach soccer development is coordinated by FIFA and Beach Soccer Worldwide, which ensure the organization of competitions and standardization of the rules of the game. Three main national management models have been identified: integrated, autonomous, and hybrid, with the hybrid model of cooperation between a national football federation and a specialized association being the most effective. The feasibility of implementing a multi-level development model in Ukraine has been substantiated, including grassroots, youth, club, and elite sports. The proposed structural model предусматриває the distribution of functions between the Ukrainian Association of Football and the Beach Soccer Association of Ukraine, as well as the development of infrastructure, human resources, and competition systems. Conclusions. It has been proven that effective development of beach soccer is possible through the implementation of a systematic multi-level management model based on the principles of the sports pyramid and international integration. Key factors include coordination between national organizations, development of mass sports, training of sports reserves, and infrastructure development. The implementation of the proposed model will enhance Ukraine's competitiveness on the international sports arena and promote the popularization of beach soccer among the population.

Keywords: beach soccer, sports management system, sport development model, sports governance, international sports organizations, football federations.

Вступ.

Розвиток спорту в Україні регулює система нормативно-правових актів державного й міжнародного рівнів, а також програмні документи національних спортивних організацій. Основу правового регулювання становить законодавство України у сфері фізичної культури й спорту, що визначає організаційні, соціальні та економічні засади функціонування спортивної галузі.

Базовим нормативним актом є Закон України «Про фізичну культуру і спорт»,

який окреслює правові, організаційні й соціально-економічні основи розвитку фізичної культури та спорту в державі [10]. У цьому законі встановлено повноваження органів державної влади у сфері спорту, визначено систему спортивних організацій, порядок підготовки спортсменів, проведення спортивних змагань і розвитку спорту вищих досягнень. Важливе значення має також Закон України «Про підтримку олімпійського, паралімпійського руху та спорту вищих досягнень в Україні», який регулює механізми державної підтримки національних

збірних команд і підготовки спортсменів до міжнародних змагань [9].

Стратегічні напрями розвитку фізичної культури й спорту визначено у державних програмних документах. Зокрема, Державна цільова соціальна програма розвитку фізичної культури і спорту до 2030 року передбачає підвищення рівня рухової активності населення, розвиток спортивної інфраструктури, підтримку дитячо-юнацького спорту та вдосконалення системи підготовки спортсменів [8].

У сучасних умовах розвитку футболу спостерігається активне поширення нових динамічних його різновидів, серед яких вагоме місце посідає пляжний футбол. Його розвиток пов'язаний із глобальними тенденціями популяризації масового спорту, туризму й рекреаційної діяльності. Завдяки своїй видовищності, доступності та високому рівню динаміки цей вид спорту набуває значної популярності у світі й активно розвивається під егідою FIFA та міжнародної організації *Beach Soccer Worldwide* [1, 3]. Саме ці структури координують проведення чемпіонатів світу, континентальних турнірів, міжнародних ліг та реалізацію програм розвитку пляжного футболу, що сприяє його поширенню в різних країнах і формуванню національних систем організації цього виду спорту.

В Україні пляжний футбол входить до орбіти Української асоціації футболу та Асоціації пляжного футболу України [5, 11]. У функції обох організацій входить розвиток пляжного футболу, однак процес побудування чіткої системи розвитку цього виду спорту перебуває на початковому етапі. Тому актуальним є обґрунтування наукової моделі розвитку пляжного футболу в Україні.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Формування сучасної системи розвитку пляжного футболу почалося в 1990-х роках, коли було організовано перші міжнародні турніри, а також закладено організаційні основи функціонування цього виду спорту. Історичні передумови становлення пляжного футболу та його еволюцію як міжнародного виду спорту розглянуто в працях зарубіжних дослідників. Зокрема, у монографії *Beach Soccer Histories* автори аналізують процес трансформації пляжного футболу від

неформальних ігор на узбережжі Бразилії до організованої системи міжнародних змагань під егідою міжнародних спортивних організацій [4]. Дослідники підкреслюють, що інституціоналізація цього виду спорту стала можливою завдяки створенню міжнародних структур управління та співпраці з міжнародними футбольними організаціями.

Окремий напрям наукових досліджень стосується організаційних моделей розвитку пляжного футболу на національному рівні. Так, у дослідженні, присвяченому розвитку ліги пляжного футболу Таїланду, було визначено головні чинники ефективного функціонування національних змагань. Автори підкреслюють важливість чіткої системи управління, підготовки спортивних менеджерів, розвитку медіапідтримки й залучення спонсорських ресурсів [2]. Створення стабільної системи національних змагань, на думку дослідників, є одним з основних чинників формування ефективної моделі розвитку цього виду спорту.

У сучасних дослідженнях також висвітлено роль пляжного футболу у популяризації масового спорту й розвитку рекреаційної фізичної активності. У багатьох країнах цей вид спорту використовують як інструмент залучення молоді до фізичної культури, організації спортивних фестивалів і розвитку спортивного туризму. Поєднання спортивної діяльності з рекреаційним середовищем сприяє формуванню позитивного іміджу пляжного футболу й розширенню його аудиторії [2].

Вітчизняні науковці у галузі теорії і методики спорту та спортивного менеджменту В. Платонов, В. Костюкевич та ін. зазначають, що ефективний розвиток будь-якого виду спорту значною мірою залежить від наявності чітко структурованої системи управління, організації змагань, підготовки спортивного резерву й кадрового забезпечення [6, 7].

Україна має значні спортивні досягнення з цього виду спорту, зокрема призові місця чоловічої збірної на чемпіонатах Європи й неодноразові відбори до чемпіонатів світу, Європейських ігор і Всесвітніх ігор із пляжних видів спорту. Жіноча національна збірна України входить до числа лідерів світового рейтингу. Усе це свідчить про значний потенціал розвитку цього виду спорту в країні.

Аналіз української наукової літератури свідчить, що більшість наукових праць зосереджені на питаннях підготовки спортсменів або розвиткові класичного футболу, тоді як проблема формування ефективної моделі управління й структурної схеми розвитку пляжного футболу залишається недостатньо висвітленою.

Наукова гіпотеза й мета дослідження.

Гіпотеза дослідження полягає в тому, що ефективний розвиток пляжного футболу в Україні можливий за умови впровадження багаторівневої моделі управління, заснованої на принципах спортивної піраміди й інтеграції міжнародного досвіду. Мета статті полягає в науковому обґрунтуванні та розробленні структурної моделі розвитку пляжного футболу в Україні з урахуванням міжнародного досвіду організації цього виду спорту й особливостей функціонування національної системи фізичної культури та спорту.

Матеріали й методи. Інформаційною базою дослідження стали нормативно-правові акти України у сфері фізичної культури й спорту, програмні документи розвитку галузі, наукові публікації вітчизняних і зарубіжних авторів, а також матеріали міжнародних спортивних організацій. Загалом проаналізовано понад 20 джерел, серед яких переважають наукові публікації останніх років. У цьому дослідженні використано комплексний підхід із застосуванням аналізу нормативних актів і програм розвитку спорту в Україні, контент-аналізу наукових публікацій вітчизняних та зарубіжних авторів, порівняльного методу для вивчення міжнародного досвіду організації пляжного футболу, а також системного й структурного аналізу для формування багаторівневої моделі розвитку цього виду спорту. Додатково застосовано моделювання спортивної піраміди та історичний метод для вивчення еволюції пляжного футболу й визначення ролі міжнародних і національних організацій у його розвитку.

Результати дослідження. У сучасній системі міжнародного спортивного управління пляжний футбол розвивається за багаторівневою організаційною моделлю. На глобальному рівні управління відбувається через FIFA та *Beach Soccer Worldwide*, що координують проведення міжнародних турнірів,

розвиток правил гри, підготовку арбітрів і тренерів, а також реалізацію програм популяризації виду спорту. Зокрема, засновники міжнародної структури *Beach Soccer Worldwide* розробили базові правила гри 1992 року, що стало основою для подальшого розвитку пляжного футболу. Після цього було започатковано регулярні міжнародні турніри, а з 2005 року чемпіонат світу з пляжного футболу відбувається під егідою FIFA. Також *Beach Soccer Worldwide* організовує значну кількість міжнародних змагань, серед яких *Euro Beach Soccer League*, *Intercontinental Cup*, *Mundialito*, клубні турніри й відбіркові змагання до чемпіонату світу. Загалом міжнародна структура координує сотні спортивних подій у десятках країн [1, 3].

На континентальному рівні розвиток пляжного футболу координують футбольні конфедерації, як-от європейська, азійська, африканська та інші, що організовують континентальні чемпіонати й відбіркові турніри до світових змагань. Співпраця між *Beach Soccer Worldwide* і континентальними федераціями дає змогу розширювати географію цього виду спорту, створювати нові змагання й підтримувати розвиток національних асоціацій.

Важливим складником сучасної системи розвитку пляжного футболу є національний рівень. Міжнародний досвід свідчить, що розвиток пляжного футболу відбувається кількома способами: через інтеграцію цього виду спорту в структуру національних футбольних федерацій, через діяльність спеціалізованих організацій або змішану систему.

Перший спосіб поширений у таких країнах, як Бразилія, Іспанія, Франція, Німеччина. Його особливості полягають у тому, що пляжним футболом опікується відповідний комітет при федерації футболу, існує єдина система змагань і підготовки спортсменів, фінансування й управління централізовані, є тісний зв'язок із футзалом та футболом.

Другий спосіб — створення окремих незалежних або напівзалежних асоціацій з пляжного футболу, як, наприклад, в Англії, США, Португалії, Італії. За цього способу управління національна асоціація спеціалізується лише на пляжному футболі (турніри, маркетинг, медіа), має незалежне

фінансування, активно співпрацює з комерційними партнерами, що забезпечує гнучкість і швидкість розвитку.

Найпоширеніший третій спосіб — змішана, або гібридна система. Така система являє собою співпрацю двох структур — національної федерації футболу й асоціації пляжного футболу, де футбольна федерація відповідає за міжнародне представництво, формування збірних команд, нормативне регулювання, а асоціація пляжного футболу — за популяризацію, національні ліги, комерційні турніри. Основні механізми взаємодії між федерацією футболу й асоціацією пляжного футболу реалізують комплексно, охоплюючи кілька взаємопов'язаних напрямів. Передусім федерація делегує асоціації частину функцій, зокрема організацію ліг і проведення турнірів, тоді як сама забезпечує їх офіційне визнання. Водночас федерація здійснює нормативно-правове регулювання й ліцензування, встановлюючи правила та стандарти, які асоціація впроваджує на практиці. Важливим напрямом співпраці є формування національних збірних команд: асоціація відповідає за відбір гравців і їх підготовку, а федерація забезпечує офіційне представництво на міжнародному рівні. У сфері маркетингу й розвитку функції також розподіляють: федерація сприяє інтеграції в міжнародну футбольну систему, тоді як асоціація зосереджується на залученні спонсорів і популяризації пляжного футболу [1, 3, 11].

Однак розвиток самого виду спорту в цих системах передбачає, на думку українських і зарубіжних науковців, побудову багаторівневої моделі розвитку пляжного футболу, що охоплює масовий спорт, дитячо-юнацьку підготовку, студентський спорт і спорт вищих досягнень [6, 7].

Отже, розвиток пляжного футболу на національному рівні можна представити у вигляді спортивної піраміди, яка передбачає взаємозв'язок між масовим спортом, дитячо-юнацькою підготовкою, клубним, регіональним спортом і спортом вищих досягнень. На нижньому рівні цієї піраміди розташовані масові форми фізичної активності, шкільні, студентські й аматорські турніри, що забезпечують залучення широких верств населення до занять спортом.

Наступним рівнем є дитячо-юнацький спорт, що охоплює спеціалізовані групи підготовки при ДЮСШ з футболу та центри підготовки спортсменів. Далі функціонують клубні, регіональні змагання й національні чемпіонати, які формують професійний рівень розвитку дисципліни. Найвищий рівень представлений національними збірними командами, що беруть участь у міжнародних змаганнях.

Важливим елементом такої моделі розвитку пляжного футболу є система підготовки тренерських і суддівських кадрів. Міжнародні організації та національні федерації регулярно організовують навчальні курси для тренерів й арбітрів, що сприяє підвищенню професійного рівня спеціалістів і розвитку цього виду спорту. У різних країнах реалізують освітні програми, спрямовані на підготовку тренерів, розвиток дитячо-юнацьких академій і створення спеціалізованих центрів підготовки спортсменів. Цю функцію в українській моделі розвитку пляжного футболу доцільно покласти на Асоціацію пляжного футболу України.

У структурі розвитку пляжного футболу важливу роль відіграє також інфраструктура. Створення спеціалізованих майданчиків і спортивних арен дає змогу організовувати регулярні змагання, проводити навчально-тренувальні збори й розвивати масовий спорт. У багатьох країнах будують сучасні комплекси для пляжного футболу, які використовують і для тренувального процесу, і для проведення міжнародних турнірів. У цьому напрямі обидві організації мають співпрацювати. Функція Асоціації пляжного футболу полягає в пошуку спонсорських ресурсів, а комітету з футзалу й пляжного футболу УАФ — у запровадженні грантів на будівництво пляжних майданчиків.

Спираючись на міжнародний досвід і наукові підходи до розвитку видів спорту, сформовано узагальнену модель розвитку пляжного футболу в Україні (рис. 1).

Запропонована модель відображає багаторівневу систему розвитку пляжного футболу, що відповідає сучасним підходам спортивного менеджменту. У її основі лежить принцип спортивної піраміди, який широко застосовують у світовій практиці розвитку видів спорту.

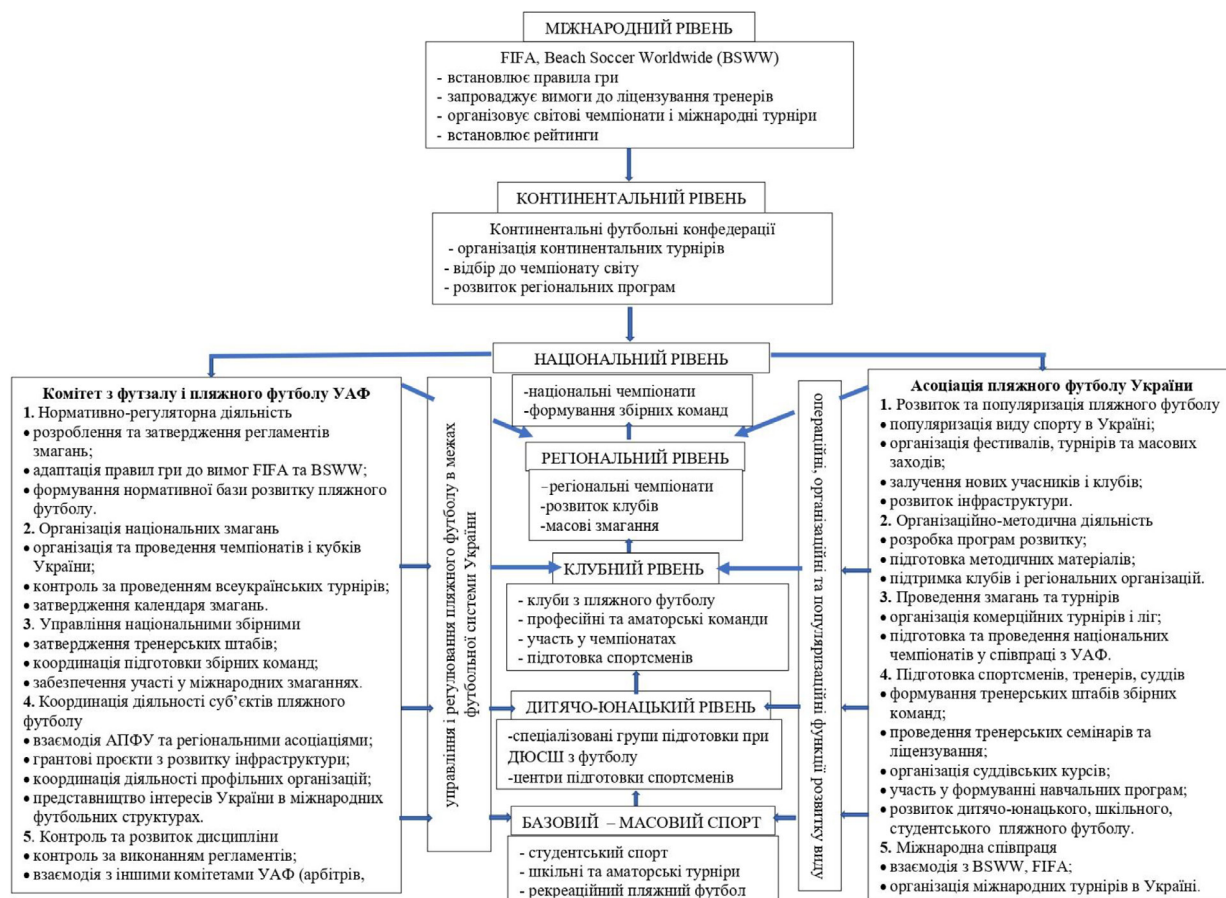

Рис. 1. Структурна модель розвитку пляжного футболу в Україні

На міжнародному рівні головну роль відіграють міжнародна футбольна федерація FIFA та Beach Soccer Worldwide, які визначають загальні правила гри, організовують міжнародні змагання й координують розвиток цього виду спорту у світі. На континентальному рівні розвиток забезпечують футбольні конфедерації, які організовують континентальні чемпіонати й відбіркові турніри. На національному рівні розвитком пляжного футболу опікуються Комітет футзалу та пляжного футболу УАФ, який регулює цей вид спорту в межах футбольної системи України, та Асоціація пляжного футболу України, що забезпечує його операційну діяльність, організацію та популяризацію. Водночас вони координують розвиток спорту на регіональному, клубному, дитячо-юнацькому й базовому рівнях. Регіональні федерації та спортивні осередки організовують місцеві турніри. Клуби безпосередньо тренують гравців, формують команди та беруть участь у змаганнях різного рівня. Дитячо-юнацький сектор готує молоде покоління спортсменів, формуючи спортивний резерв.

Базовий рівень, або рівень масового спорту, охоплює студентський спорт, шкільні й аматорські турніри, а також рекреаційні заходи, що популяризують пляжний футбол серед населення.

Отже, ця модель розвитку пляжного футболу в Україні буде ґрунтуватися на принципах системності, багаторівневого управління й інтеграції в міжнародний спортивний простір. Її основними складниками є міжнародна співпраця, ефективна діяльність національних організацій, розвиток клубної системи, підготовка тренерських кадрів, формування інфраструктури й залучення широких верств населення до занять пляжним футболом. Реалізація такої моделі сприятиме підвищенню рівня організації змагань, розвитку спортивного резерву та зміцненню позицій України на міжнародній арені.

Обговорення результатів. Отримані результати підтверджують гіпотезу про доцільність упровадження багаторівневої моделі розвитку пляжного футболу. Узагальнення літературних джерел показало, що

ефективність функціонування цього виду спорту значною мірою залежить від чіткої організаційної структури та взаємодії між різними рівнями управління.

Порівняння з міжнародним досвідом свідчить, що країни, які досягли значних результатів у пляжному футболі, використовують саме гібридні моделі управління. Такий підхід відповідає принципам сучасного спортивного менеджменту.

Практичне значення результатів полягає в можливості використання запропонованої моделі для вдосконалення системи управління пляжним футболу в Україні. Перспективи подальших досліджень пов'язані з її апробацією та адаптацією до умов дитячо-юнацького й студентського спорту.

Висновки. Пляжний футбол у світі розвивається на основі багаторівневої системи управління, у якій провідну координаційну роль відіграють FIFA та *Beach Soccer Worldwide*, забезпечуючи проведення міжнародних змагань і розвиток правил гри. Ефективності цього процесу досягають через узгоджену взаємодію міжнародного,

континентального, національного та регіонального рівнів. Запропонована модель розвитку пляжного футболу в Україні ґрунтується на міжнародному досвіді й сучасних наукових підходах і має ієрархічну (пірамідальну) структуру. Вона поєднує масовий спорт, дитячо-юнацьку підготовку, клубні змагання та спорт вищих досягнень. У цій системі Асоціація пляжного футболу України виконує операційні функції розвитку, тоді як Українська асоціація футболу забезпечує стратегічне управління й міжнародне представництво. Такий підхід дає змогу ефективно поєднати спеціалізацію управління з ресурсною та інституційною підтримкою Української асоціації футболу.

Подяки. Дослідження виконано в межах ініціативної теми «Розробка теоретико-методичного забезпечення організації фізичної культури і спорту різних груп населення». Номер державної реєстрації 0123U105272.

Конфлікт інтересів. Автори заявляють про відсутність будь-яких конфліктів інтересів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Beach Soccer Worldwide. (2024). *Who we are: Global development of beach soccer*. <https://beachsoccer.com/who-we-are>
2. Chucherd, R., Kaewchuay, S., Inprom, P., & Toaj, O. (2025). The development of guidelines for competitive management of the Thailand beach soccer league for new normal form. *Thai Journal of Health, Physical Education and Recreation*, 51(1), 140–150.
3. FIFA. (2024). *Beach soccer development and talent pathway*. FIFA Training Centre. <https://www.fifatrainingcentre.com/en/practice/beach-soccer.php>
4. McGowan, L., Ellison, E., & Lastella, M. (2024). *Beach soccer histories*. Routledge.
5. Асоціація пляжного футболу України. (2024). *Новий президент АПФУ*. <https://beachsoccer.org.ua/news/volodymyr-besaga-novyy-prezydent-apfu>
6. Костюкевич, В. М. (2017). *Теорія і методика виховання футболу*. Планер.
7. Платонов, В. М. (2015). *Система підготовки спортсменів в олімпійському спорті*. Олімпійська література.
8. Розпорядження Кабінету Міністрів України «Про затвердження Державної цільової соціальної про-

REFERENCES

1. Beach Soccer Worldwide. (2024). *Who we are: Global development of beach soccer*. <https://beachsoccer.com/who-we-are>
2. Chucherd, R., Kaewchuay, S., Inprom, P., & Toaj, O. (2025). The development of guidelines for competitive management of the Thailand beach soccer league for new normal form. *Thai Journal of Health, Physical Education and Recreation*, 51(1), 140–150.
3. FIFA. (2024). *Beach soccer development and talent pathway*. FIFA Training Centre. <https://www.fifatrainingcentre.com/en/practice/beach-soccer.php>
4. McGowan, L., Ellison, E., & Lastella, M. (2024). *Beach soccer histories*. Routledge.
5. Beach Soccer Association of Ukraine. (2024). *New president of the Beach Soccer Association of Ukraine*. <https://beachsoccer.org.ua/news/volodymyr-besaga-novyy-prezydent-apfu>
6. Kostiukevych, V. M. (2017). *Theory and methodology of teaching football*. Planer.
7. Platonov, V. M. (2015). *The system of athletes' preparation in Olympic sport*. Olympic Literature.
8. Cabinet of Ministers of Ukraine. (2025). *On approval of the State target social program for the development*

- грами розвитку фізичної культури і спорту на період до 2030 року» № 1493-р (2025). <https://zakon.rada.gov.ua/laws/main/1493-2025-%D1%80#Text>
9. Закон України «Про підтримку олімпійського, паралімпійського руху та спорту вищих досягнень в Україні» № 1954-III (2000). <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1954-14#Text>
 10. Закон України «Про фізичну культуру і спорт» № 3808-XII (1993). <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3808-12#Text>
 11. Українська асоціація футболу. (2024). 9 кроків для розвитку українського футболу. <https://lnk.ua/lpkm5j68q>
 9. Verkhovna Rada of Ukraine. (2000). *On support of the Olympic, Paralympic movement and elite sport in Ukraine* (Law No. 1954-III). <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1954-14#Text>
 10. Verkhovna Rada of Ukraine. (1993). *On physical culture and sport* (Law No. 3808-XII). <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3808-12#Text>
 11. Ukrainian Association of Football. (2024). *9 steps for the development of Ukrainian football*. <https://lnk.ua/lpkm5j68q>

Стаття надійшла до редколегії 30.03.2026

Прийнята до друку 30.04.2026

Підписана до друку 01.05.2026

Микола КОСТЕНКО

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-4999-1602>

E-mail: futbol.kostenko@gmail.com

Юрій ЩЕРИЦЯ

Іван ГЛУЦЬКИЙ

Олександр ПОСЛАВСЬКИЙ